Ч. 222. Середа 18 (5) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові
що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ
і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ
звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ
незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К — 90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Італіяньско-турецка війна. — Ворохобня в Хінах.

В парляменті завязав ся комітет зложений з представителів тих партий, серед яких знаходять ся аґраристи і репрезентанти рільничих верств, а передовсім справ рільничих селяньства задля спільного і успішного ділання в інтересі рільництва і задля охорони інтересів стану хліборобского. Той комітет складає ся з делеґатів представлених поодинокими клюбами і обнимає сім осіб. В склад его входять три Німці, а по одному з Чехів, Русинів, Словінців і Поляків. З Німців входять посли: Фінк, Дам і Герцманьскі, Чех Удржаль, Словінець Повше, з українського клюбу др. Олесницкий, з Поляків п. Стапіньский.

Комітет відбув вже одно засідане і постановив вести свою діяльність систематично в той спосіб, щоби в кождій справі, яка приходить на порядок дневний парляменту, боронити інтересів рільництва і хліборобства, щоби підпирати і переводити відповідні внесеня, боронити стану хліборобского і его інтересів перед міністерствами і иншими властями і дбати також о те, щоби поодинокі хліборобскі ґрупи, які знаходять ся в парляменті, не були що до своїх інтересів упослїджені. Наради відбувають ся в той спосіб, що по черзі кождий з семи членів скликує комітет і веде наради.

На першім засіданю підношено ріжні справи і жаданя, як між иншими становиско хліборобів супротив фонду меліорацийного, супротив проектованого закона водного, закона про водні дороги і про иньші спільні хліборобскі справи. Др. Олесницкий підносив також конечну потребу як найскоршого ухваленя внесеного ним проекту що-до споряджуваня контрактів селяньских, іменно контрактів купна і продажи ґрунтів невисокої вартости безплатно через суди і цілий комітет заявив ся за як найскоршою потребою ухваленя сего закона і є надія, що той проект, котрий містить в собі постанови для селян так важні і пожадані, в як найкоротшім часї буде дійстно ухвалений.

Часописи доносять, що турецкий амбасадор в Парижи заявив француском міністрови заграничних справ де Сельвови, що Італїя перша мусить подати условія мира. Таку саму заяву мають зложити турецкі амбасадори при инших дворах.

„Giornale d'Italia“ пише, що розпочала ся праця державних канцелярий в цїли найденя виходу з нестерпного положеня Туреччини; крім Німеччини також инші держави беруть в тім участь. Італіяньске правительство повідомило своїх союзників і приятелів, що має непохотний намір перевести безусловну анексию Триполітанії, Киренаїки і приналежних провінций. Не можна полишити Туреччині в тих країнах ніякого зверхництва, коли треба було вести о них війну. Не згодила-б ся на те публична опінія Італії, особливо по репресиях Туреччини, по внесеню „капітуляций“ супротив Італії, загроженю видаленем Італіянців, конфіскованю італіяньских кораблів і товарів всупереч приписам міжнародного права, по бойкоті італіяньских товарів, фанатичній аґітациї Турків против італіяньских кольоний на Всході і т. д., котрі то репресиї могли би навіть зробити потрібну енерґічну акцию Италії.— „Corriere d'Italia“ і „Popolo Romano“ пишуть в тім самім дусї. „Popolo Romano“ пише, що при установлюваню условий мира треба буде взяти в рахунок поведене турецкого правительства.

В Константинополи відкрито дня 14 с. м. по полудни надзвичайну сесию турецкого парляменту. Султан прибув в мундурі маршалка в товаристві наслїдника престола, двох князїв і дворских достойників. Зараз по прибутю великий везир відчитав престольну бесїду, котрої сенатори і посли вислухали стоячи. Відтак шейк-уль-іслям і один з сенаторів духовного стану відправили молебен, в котрім благано між иншим о знищене Італії, котра зрадливо напала на Туреччину. По тім султан з окруженем вийшов з салї засідань. Палата приступила до вибору президиї і вибрала президен-

5)

Тріполіс і Кіренаїка.

(Після дра Е. Даґоберта, Шенфельда і др.— зладив К. Вербенко).

(Дальше).

В шість місяців опісля відплив остаточно зажаданий корабель з Константинополя і причалив щасливо до берега в Тріполісї. Войско можна вже було відсилати, та ба, коли в касї сеї провінциї не було „дрібних“. По довгих заходах удало ся остаточно роздобути трохи гроший, але тої суми було за мало, а не було вигляду, що в недалекій будучности удасть ся стягнути з провінциї бракуючих ще 2.500 турецких фунтів (кругло 57.500 корон). Отже зателеґрафовано о тім, як річ ся має, до Константинополя з наглячою просьбою, щоби наказано тутешному урядови митовому, котрий висилав заздно гроші до Константинополя, щоби вимково поміг правительству в сїй тяжкій хвили і позичив бракуючих 2.500 турецких фунтів.

На то не наспіла з Константинополя ніяка відповідь. Вислужені вояки мусїли спокійно служити дальше, а корабель стояв собі спокійно в пристани. То тягнуло ся знов яких шість місяців.

Наконець одержав капітан корабля від міністерства маринарки прикав вертати — без вояків. Сповняючи свій обовязок, хотів капітан відмельдувати ся у тутешного старшого команданта, маршалка Реджеба-паші; той однак анї не думав его пустити, бо бояв ся в сїм случаю вибуху ворохобні вояків; отже приказав ему, щоби він з кораблем тут лишив ся. Капітан, як і цїла залога, що належали до маринарки, обставали при тім, що повинні сповнити приказ міністра і знайшли ся длятого між двома стільцями, значить ся, повандрували до арешту. Вість о тім дійшла до Константинополя і звідтам наспіло султаньске іраде, приказуюче урядови митовому, щоби виплатив бракуючих 2.500 фунтів. Отже до кількох днів могли вислужені вояки, що ще цїлий рік довше служили, як були повинні, від'їхати домів.

Остаточно „конець дїло хвалить“ і турецке правительство могло тим повеличати ся, що замість 2.500 фунтів (57.500 корон) мусїло видати в десятеро більше, бо аж 25.000 фунтів (575.000 корон), а то на удержане і платню 1.400 вояків цілий рік довше як було потреба і на удержане через половину року корабля, котрий без ніякого занятя стояв спокійно в пристани.

Требаж дальше і то мати на увазї, що фінансова адміністрация в турецкій державі єсть зовсїм здецентралізована і кожда провінция окремо мусить покривати свої видатки з власних доходів, а як не має доходів, то мусить робити довги на власну руку. А Тріполіс то побіч Ємена найбіднїйша турецка провінция, котра при найлїпшій воли не годна удержати 8.000 мужа залоги. Такого войска в Тріполісї зовсїм не було потреба, але турецке правительство, знаючи, що Італія має з давен давна велику охоту забрати Тріполіс, постановило було подвоїти залогу. До того однак не прийшло, і тепер, коли вибухла війна, залога в Тріполісї була дуже мала, а перевезти більшу армію не було анї чим анї звідки. Італія знаючи такі відносини в Туреччині, пустилась тим сьміливше на рабунок.

В цїлій Туреччині а особливо в далеко положених провінциях дає ся з давен давна відчувати великий брак дрібних гроший; сим однако не хочемо сказати, що „грубих“ єсть подостатком. В Тріполісї курсують майже виключно лиш тунетаньско-францускі, по трохи також і італіяньскі мідяки. Але турецкі уряди, як державна каса, уряд митовий, почта і телеґраф і т. д., не хотять тих гроший приймати. Чим же тут платити? Один Алах то знає. Отже якось не давно тому казало турецке правительство в Стамбулї, щоби тій бідї якось зарадити, вибивати нові „нїклеві“ дрібні гроші, монети по 10 і 20 пара (1 пара має трохи меншу вартість як наш один сот к). Поправдї були то мідяки, лиш трохи зверха нїклем нахухані. Якусь скількість тих гроший прислано і до Тріполіса. Здавало ся отже, що тепер не буде вже клопоту з дрібняками. Деж там!

том посла Ахмеда Різу 86 голосами против 55 голосів.

Ворохобня, яка вибухла в полудневих провінциях Хіни, все збільшує ся. В Ханкоу революціонери проголосили своє правительство, яке заявило представителям чужих держав, що буде дбати про додержане торговельних умов з ними і опіку чужоземців, але жадає, щоби они не попирали Манджурів і теперішну династию. Телеґраф в руках повстанців. Провідниками повстаня є ґенерал Танґлюа-Юи, один з найспосібнійших хіньских офіцирів, Гуан чін, колишний провідник кантоньского повстаня. Повстанці мають намір оголосити републику. В провінциї Гупе до революціонерів прилучило ся коло 15 тисяч вояків. Всї они належать до відділів, реформованих на взір европейского войска, і є добре уоружені. Центральне правительство має однак надію здавити повстане збройною силою. Минувшої пятниці оно вже вислало на полудне відділи войска. В столици держави, Пекині, правительство не почуває ся однак безпечним, і тому оголосило там виїмковий стан. Але заразом оно думає зарадити повстаню і иншим способом. А іменно іменувало бувшого міністра Юаншi-кая віцекоролем в области Юнан, яка обіймає захоплені революцию провінциї Гупе і Юнан. Правительство має надію, що сей чоловік, який тішить ся великою популярностию і якого уважають за одного з видатнійших державних мужів Хіни, зуміє дати раду повстанцям. Юаншікай европейско осьвічений чоловік і довгий час перебував в Европі. В 1907 році він був іменований міністром заграничних справ і дуже богато зробив для справи реформованя хіньского войска на европейский лад. Ще бувши ґубернатором провінциї Чілї, він виробив далеко ідучу проґраму реформ, і взагалі всї заходи правительства, звернені до перетвореня Хіни на конституцийну державу, були зроблені під его впливом. В січни 1909 р. він мусїв уступити з своїх становищ і від того часу жив на провінциї. Тепер правительство думає, на Юаншікая і его популярність серед революціонерів поможуть єму втихомирити ворохобню.

Новинки.

Львів, 17 жовтня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар іменував тайного радника, позаслужбового міністра дра Станислава Ґломбіньского звичайним професором економії полїтичної у львівскім унїверситетї.

— П. Намістник іменував практикантів рахункових Намістництва: Волод. Маґоньского і Тад. Кавецкого асистентами рахунковими Намістництва; — переніс лікаря повітового дра Макс. Мозлера з Перемишля до Жовкви.

— **До VI кляси ранґи** посунув Є. В. Цїсар директора школи торговельної у Львові радника Правительства Антония Павловского.

— **Виділ філії** „Руского товариства педаґоґічного" в Станиславові повідомляє своїх членів, що загальні збори членів філії відбудуть ся дня 4 падолиста о год. 3 по полудни в комнатах тов. „Руска Бесїда", ул. Собіского (камениця „Звязкового Банку"). — За Виділ філії: Г. Павлюх, голова, Ю Чайківский секретар.

— **Пригода з пістолєтом.** Іван Лукіянчук, доворець дому при ул. Ґротґера ч. 7 знайшов оногди пістолет в паці від сьмітя і приніс его до дому та став пробовати в присутности свого знакомого Матвія Заставного. Нараз пістолет вистрілив, а куля поцілила Заставного в ліву грудь і зранила его але не небезпечно. Завізвана поготівля ратункова відвезла Заставного до шпиталю.

— **Львівский руский театр в Станиславові.** (Саля Монюшка. — Початок о 7½ вечером).

В середу 18 жовтня. „Жидівка", опера в 5 діях Галеві.

В четвер дня 19 жовтня. „Тайфун", сензацийна япаньска штука в 4 діях Мельхіера Лендеґеля в перекладі Й. Стадника.

Готовить ся до вистави опера Офенбаха „Оповісти Гофмана".

— **Новий памятник цїсаревої Єлисавети.** В неділю по полудни відбуло ся в Чернівцях в присутности Архікнязя Леопольда Сальватора, президента краєвого правительства Бляйлебена, румуньского посольства і величезного здвигу народа торжественне відслонене памятника Цїсаревої Єлисавети на площи Франц Йосифа перед будинком краєвого правительства.

З нагоди сего торжества і побуту Архікн. Сальватора, котрий прибув ще в суботу по полудни до Черновець в заступстві Цїсаря, місто було через два дні красно удекороване, а через оба вечери відбувала ся ілюмінация міста. На повитане Архікн. Леопольда Сальватора вислав румуньский король бувшого міністра справедливости а теперішного віцепрезидента палати послів, бурмістра з Яс Димитрия Ґрацияна і капітана ґвардиї Неґруцці в специяльній місиї до Черновець. На приняте Архікнязя і відслонене памятника прибули до Черновець президент висшого суду краєв. зі Львова др. А. Тхоржніцкий, а в заступстві команданта команданта корпуса польний маршалок Кольошварі. На удекороване міста підчас сего торжества визначила була рада міста 35.000 кор. Отже в суботу і неділю ціле місто було сьвяточно прибране. Вежу ратушеву і цїлий маґістрат прибрано зеленню і хоругвами. На домах серед міста а також і на подальших уличках повівали хоругви, а у вікнах склепів були виставлені портрети і погрудя монарха.

— **Огнї.** В суботу по полудни вибух в Турці над Стриєм огонь в части міста званій „над Торговицею" і майже в однїй хвили обняв 48 загород, так що зробило ся одно величезне огненне море. Погоріла найбіднійша часть жителїв, християни і жиди. Ратунок був майже неможливий і цїлу акцию треба було обмежити лиш на зльокалїзоване огню, що остаточно по великих трудах і удало ся. Підчас тої пожежі попекло ся досить тяжко кільканайцять осіб. Згоріло також богато зьвірят. Шкода єсть величезна, але була в більшій части обезпечена. Що сталось причиною огню, не звістно. — З Перемишля знов доносять, що погоріло село Тучапи, положене недалеко стациї зелїзничої Мунина. Огонь вибух в неділю в ночи около 10 год. і знищив майже ціле село.

— **На памятник Маркияна Шашкевича** на підлиській горі зложили в рускім Народнім Домі в Олеську отсї добродії (в коронах): Петро Хабурский, Библо 1, Никола Лепкий, Коломия 5, Читальня „Просьвіти" в Сторонибабах 2, сов. суду Роман Дмоховский з Перемишли зі складок 118·25, Микола Бучацкий, урядник „Днїстра", місто вінця для бл. п. Івана Бобкова 30, о. Юлїян Дуткевич, Дубе 4, Церков в Дубю 3·40, о. Антін Підляшецкий, Стрий 4, Балтарович, Глиняни, з цеголок 50, Василь Равлюк, Львів 1, Павлина Равлюкова 1, Маруся Равлюківна 1, Ярема Равлюк 1, Олюнка Равлюківна 1, о. Гр. Рибчак, Домажир 3, Стефанія Рабіївна, Самбір 2, Маруся Рабіївна 1, Олена Рабіївна 2, Стефан Ковалик, Надберезе 1, о. Антоній Твердохлїб, Олешичі 2, Андрій Шелїґа, Збараж 1, Ст. Сіяк, Бучач, з цеголок 50·77, Григорий Мартинюк з цеголок 20, Евген Ясеницкий, Пулави 1, о. Володимир Лисько, Олеско 5, Ст. Сіяк, Бучач, з цеголок 15·67, Па-

---

Один з німецких подорожників, що перебував в Тріполїсї, потребував стемпля за десять пара, отже пішов его купити і давав за него нових 10 пара. В крамі не хотіли єму однак продати за тоті гроші, лиш зажадали, щоби він доплатив ще 5 пара. Він не хотів того зробити і пішов до дирекциї управи довгів державних пожалувати ся на таке поступоване. Мудір (директор) приймив его дуже чемно, казав принести чорну каву і папіроси та вислухав спокійно его жалоби а відтак по довшій мовчанці відповів: То прикра історія, нема що казати. Але остаточно, що має робити дрібний продавець, коли головний ґуберніяльний касиєр, котрий видає єму стемплї, не хоче також брати від него тих гроший по такій вартости, яку їм лиш надано. Він вже кілька разів відносив ся в сій справі до Константинополя, але за кождий раз не дістав ніякої відповіди. — Згаданий подорожник пішов опісля ще й до вілястового (ґуберніяльного) касиєра пожалувати ся а той сказав єму: Що я маю робити, коли анї урядники, анї офіцири, анї вояки не хотять брати тих гроший по такій вартости, яку їм назначено. Я вже кілька разів відносив ся в сій справі до Константинополя і не одержав звідтам ніякої відповіди.

Отсей маленький образок з фінансової господарки в Тріполїсї характеризує наглядно й цїлу турецку господарку в краях, що стоять під властию султана; тому й не дивота, що сусїди довкола відривають поволи кусник за кусником з турецкої держави.

4. Образки з тріполїских оаз.

Не малої зазнає ся розкоші, коли особливо з весни пустити ся верхом на кони або на мулї з рана або під вечер по тих оазах, що тягнуть ся богато кільометрів далеко на схід і захід від міста Тріполїса вздовж побережа. З городів заносить душним запахом оранжевих цьвітів. Між деревами виднїють ся якісь зарослі бурянами мури опустілих людских осель або білі плоскі криші якоїсь домівки. Від часу до часу минаємо огорожені гаї оливних або моровних дерев, під котрими виднїють ся шатра пороблені з верблюжих кож або муриньскої колиби з галузя. Коли по заходї сонця переходити через оазу, видко всюди рухливе житє: скриплять колеса з черпачками над керницями до наводнюваня і журчить вода, вилляна з бордюгів до ровів і рівчиків, що тягнуть ся через цїлий город.

Характеристичні суть в Тріполїсї керниці до наводнюваня звані „норія". З одного боку такої керниці піднимають ся два вапном побілені мури, високі на три або чотири метри, котрі постепенно стають в гору щораз вузші. На тих мурах спочиває на горі деревляний дручок, що служить за вісь для деревляного або зелїзного цилїндра званого „керівія". На той цилїндер навиває ся шнур, до котрого на однім кінци привязаний бордюг (скіра стягнена міхом з барана) а до другого кінця запряжений віл або мул. Зьвіря, що тягне той шнур, іде у викопану скісно в земли яму щораз глубше так далеко, як високо треба витягнути бордюг з водою з керниці. Бордюг той єсть в тім місци, де була шия у зьвіряти, отворений. Отже коли его спустять у воду, то туди наливає ся до него вода, а коли его витягають, то від шиї іде шнурок, котрий підчас витяганя держить его тим отвором до гори; шнур від шиї бордюга держить в руці і натягає его добре погонич зьвіряти, що тягне воду. В половині висоти над керницею а під згаданим валком єсть уставлений другий дручок. Отже коли бордюг дійде аж до того дручка, погонич попускає шнур від шиї бордюга, бордюг перевертає ся на той дручок і вода з него виливає ся поза керницею до вимурованої там водойми. Коли тота водойма наповнить ся водою, то випливає з неї бічним отвором до другої а з тої розпливає ся вже рівцями в ріжні сторони города або гаю.

В горячих місяцях року ледви що сьвітло сонця потахне, як вже зачинає ся тота робота наводнюваня і тягне ся нераз аж до півночи. Тодї по всіх плянтациях чути, як скриплять безнастанно ніколи немащені оси тих ориґінальних черпачок а вода плющить виливаючись з бордюгів та журчить і шумить відтак з тиха рівцями по плянтациях. Для того, хто тут через кілька літ побув і лежачи вечером на маті у веранді своєї хатки наслухав ся тої ориґінальної музики, набирає она звуків любої музики рідних сторін.

(Дальше буде).

вло Яремишин, учитель 2, Данило Федорук о Орихівці 1, разом 756·70; відтрутивши видатки: сальдо 32·34. Комітет просить о дальші жертви, яких конче тепер потреба.

— **Дрібні вісти.** Вчерашний день приніс нам перший сильний приморозок. У Львові досьвіта було вчера 1 степень морозу, в охрестности було навіть 2 до 3 степенів Цельзия. З рана вода в калабанях покрила ся була вже першим ледом. — З причини надходячого сьвята латиньского обряду Всїх Сьвятих, яке припадає на середу дня 1 падолиста, припадаючі на той день торги на рогату худобу на заріз, на телята, вівці і кози відбудуть ся день перед тим, т. є. ві второк дня 31 жовтня с. р. — Карна розправа против Марії з Британів Козловскої, обжалованої о скритоубийство, доконане на урнднику банку Романі Весьоловскім, відбуде ся перед судом присяжних дня 30 с. м. — В Білці шляхотскій, львівского повіта, ширить ся червінка. — Маркус Гендель з Дрогобича дав знати на поліцпю, що підчас свого побуту у Львові їдучи возом Сонїчною улицею, „згубив“ 3-літнього хлопця. Отже просить поліцию, щоби тоту згубу, колиб знайшла ся, віддати его шваґрови Вольфови, шинкареви при улици Сонїчній ч. 8. — Служниця Петронеля Семенівна, о котрій ми доносили, що кинула ся з другого поверха з причини, що пп. Пелецкі збиткували ся над нею, зробила то не длятого, лиш під впливом якихсь родинних невгодин. — Поліция придержала бувшого учителя народного Рекрута, чоловіка очевидно хорого на умі, котрий ходив по Львові і радив ся деяких осіб, кому має смерть зробити, чи краєв. Маршалкови Баденіму, чи п. Намістникови, чи д-рови Дембовскому, чи комусь иншому. Рекрута відставлено на Кульпарків. — Підчас коли у Львові і в декотрих иних сторонах настали досить острі приморозки, то в Пістини і Підгайцях зацвили яблінки.

Телеґрами.

Відень 17 жовтня. Міністер скарбу предложив проєкт закона о зміні закона з 1883 р. що до евіденциї катастру ґрунтового, дальше проєкт закона о переходових постановах в справі виміру податку домового в громадах сполучених з Краковом; міністер скарбу предложив провізорию буджетову на перший піврік 1912. — По промовах ґенеральних бесідників в розправі дорожняній виголошено ряд спростовань.

Мехіко 17 жовтня. В борбі правительственного войска з повстанцями убито 500 приклонників Цапати. Сан Цапата втік.

Ню-Йорк 17 жовтня. Часописи доносять з Мехіко о борбі межи правительственним войском а приклонниками Цапати. Правительствене войско мало 170 убитих і ранених, а з повстанців 20) по части убито, по части взято в неволю.

Ялта 17 жовтня. Прибув тут президент міністрів Коковцев.

Ста Барбара (Каліфорнія) 17 жовтня. Під мостом, через котрий мав переїздити президент Тафт, знайдено 36 набоїв динамітових.

Париж 17 жовтня. З Шаве доносять, що з північної части Портуґалії надходять вісти о рухах збройних відділів монархістів.

Надіслане.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначепої до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і ковака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р після часу середно-европейокого.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·12, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

В друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).